

XKING

STŘEDNÍ ŠKOLA PROPAGAČNÍ TVORBY A POLYGRAFIE VELKÉ POŘÍČÍ

ČÍSLO 21
DUBEN 2016

Polygrafie a budoucnost

Často se setkáváme s dotazem, co je to ta „polygrafie“. Přeloženo do češtiny, je to vše o tisku na fyzická, tedy skutečná a hmatatelná média. V nedávné době se prorokovalo, že knihy, noviny, plakáty a jiné tiskoviny zmizí a zbyde jen elektronická forma dat. A ejhle, ono je to jinak. Zjistilo se, že elektronicky uchovávaná data jsou odsouzena k postupnému zániku. Optický i magnetický záznam dat se s časem vytratí a cloudová nebo webová úložiště jsou placenou službou. A když klient neplatí, tak nejsou ani ta data. Každý den se setkáváme s renesancí tisku. Společnost si uvědomuje, že vytištěný dokument má vyšší užitnou hodnotu, než ten elektronický. Obory grafik, tiskař, knihař se stávají na trhu velice žádanými profesemi. Polygrafie má rozhodně budoucnost.

—Rudolf Volhejn, ředitel školy—

Mé Vánoce a Nový rok na Novém Zélandu rozhovor s Juliánem Grimmem ze třídy 3. TG

Při jaké příležitosti jsi strávil Vánoce a Nový rok na Novém Zélandu?

Moje sestra žije už čtvrtý rok v zahraničí a mně a mojí mamce se konečně poštěstilo ji navštívit na Novém Zélandu. Vyšlo to na vánoční prázdniny, abych moc nezameškal ve škole a mamka v práci. Celé se to začalo zařizovat už půl roku před odletem.

Jak dlouho trvala cesta letadlem? Máš nějaký zážitek z cesty?

Samotná cesta letadlem trvala něco přes 24 hodin. Do toho ale musíte připočítat čekání na další let, takže se cesta celkem protáhne. Zážitkem byl určitě můj první let, při turbulencích jsem byl dost nespůj. Při zpáteční cestě jsem si asi dvě hodiny před přistáním na přepravené letence všiml, že nám nějak nesouhlasí odlet z Koreje do Prahy, a tak jsme nakonec místo tří hodin strávili na letišti „krásných“ 19 hodin! Byl to trochu šok. Naštěstí jsme nepropadli panice, na všechno jsme se poptali, našli jsme si zónu, kde jsme mezi dalšími cestovateli přespali, a po devatenácti hodinách jsme úspěšně odletli.

Kde jsi prožil vánoční svátky a Nový rok a jaké jsou Vánoce na jižní polokouli?

Vánoce, stejně jako Nový rok, jsme strávili v Aucklandu, kde moje sestra bydlí. Vánoce se tam moc neliší od těch našich, plná nákupní centra, všude samý kýč a vánoční šilenství. Jediný rozdíl byl v tom, že venku místo zimní bundy na sobě máte tílko, žabky a kraťasy.

Zatímco u nás byla v prosinci zima – jaké počasí vládlo tam?

Opravdu, místo zimní bundy tílko, žabky, kraťasy a hlavně velkou vrstvu krému, protože nad Zélandem je ozonová díra, díky které se spálíte během chvíle. Po většinu času mého pobytu bylo kolem 25 stupňů, jen občas foukal silnější vítr.

A tvůj největší zážitek z pobytu?

Jistě pochopíte, že největší zážitek se asi vybrat nedá, protože celý pobyt byl jeden velký zážitek. Každý den jsem viděl spoustu věcí, od úchvatné přírody až po zajímavosti vytvořené lidskou rukou. Krásné bylo cestování a kempování na nejrůznějších místech severního ostrova. Třeba hned v prvním kempu byla pláž, kde si vykopete vlastní díru, která se vám naplní horkou vodou ze spodních pramenů, a vy si jen ležíte a užíváte.

Za povšimnutí stojí město Rotorua se svým zápachem sirovodíku, který zde s párou a dalšími plyny uniká ze země. Je to navíc i město, kde bydlí velký počet Maorů, což jsou původní obyvatelé. V Aucklandu jsme navštívili nejvyšší věž na jižní polokouli. Skvělé bylo taky surfování, určitě každému doporučuji zkusit.

Dokážeš si představit svůj život na Novém Zélandu?

Určitě dokážu, chystám se tam odletět alespoň na rok, až dokončím školu. Nový Zéland je podle mě skvělé místo pro život a každému bych přál, aby měl to štěstí a mohl se tam podívat.

—Mgr. Zuzana Kovářová—

Burza knih

Již potřetí se na začátku března uskutečnila z iniciativy studentů a pracovníků domova mládeže naší školy ve velkém sále Obecního domu burza knih. Oproti předchozím ročníkům počet návštěvníků narostl. Přibýlo nových knížek a těch starých naopak ubylo. Ochotný přístup studentů často návštěvníky příjemně překvapil, hlavně při zjištění, že je akce zcela zdarma. Organizátoři byli rovněž nadšeni, s jakým západem se milovníci knih pouštěli do výběru, a následně i počtem knih, které si

odnášeli domů. I v řadách organizátorů se našli taci, kteří si vybrali nejen cenný knižní kousek. Věříme, že příští ročník bude zase o něco úspěšnější a bohatší nejen na literaturu. Budeme se těšit.

—Josef Kraus 1. TGZ, Jan Nyč a Michaela Švarcová 3. PD, David Vír 2. TG—

Dny otevřených dveří

Tradiční Dny otevřených dveří proběhly v naší škole ve dnech 20. a 21. listopadu 2015 a v novém kalendářním roce také 13. ledna a 3. února. Záměrem o studium a jejich rodiče letos přivítali žáci a pracovníci ve škole zkrášlené zvenku i ve vnitřních prostorech. V roce 2015 bylo do modernizace školy a jejího okolí investováno více než 10 milionů korun. Celý areál školy s vlastním domovem mládeže, jídelnou, výstavním sálem, mnoha ateliéry, pracovišti a dílnami poskytuje optimální podmínky pro studium žáků.

Všechny studijní a učební obory se v listopadovém termínu představily na jednotlivých pracovištích přímo v akci. Aranžéři a aranžérky vyráběli vánoční dekorace, kadeřnice česaly originální a vtipné účesy s ekologickým zaměřením, tiskárny i výtvarné a grafické ateliéry ukázaly své možnosti využití při studiu. Celá třetina zájemců o studium si vyzkoušela nanečisto i přijímací zkoušky z českého jazyka a matematiky. Většina návštěvníků po prohlídce školy využila možnosti prohlédnout si nově otevřený obchůdek budoucích aranžérek s jejich nápady vánočními dekoracemi.

Svým zaměřením na polygrafii je škola ojedinělým vzdělávacím zařízením v širokém regionu Královéhradeckého, Libereckého a Pardubického kraje. Ze strany zaměstnavatelů v polygrafii se projevuje neustálý zájem o kvalitní absolventy školy, kteří se o uplatnění a pracovní příležitosti opravdu bát nemusejí.

–Mgr. Renata Lelková–

Chválíme a děkujeme

Již po dva roky žáci naší školy sbírají plastová víčka od lahví na pomoc a léčbu pro Filipka Kněžourka, ke kterému byl osud opravdu krutý. Rádi konstatujeme, že mnozí žáci přinášejí nejen pár víček, někteří plné tašky, nebo i několikakilové pytle. Často totiž do sbírání zapojili i své rodiny nebo pracoviště svých rodičů. Třeba Petra Šimonová z 3. TG nosí víčka, která jí pomáhají sbírat obyvatelé pečovatelského domu U Jakuba v Červeném Kostelci, Petr Mach ze 4. PD zase za pomoci rodičů přivezl již asi 60 kg víček, která nasbíraly děti s rodiči z Mateřské školy Rtyně v Podkrkonoší. Ze třídy 4. PD také mnoho tašek plných víček donesla Veronika Bednářová, takže tato třída sesbírala celkem téměř 100 kg! Všem žákům, kteří mají srdce na pravém místě a jsou ochotni pomoci, děkujeme. A vzkazujeme dále – nepolevujte ve sbírání, má to význam!

–Mgr. Renata Lelková–

Extravagance a kadeřnické mládí

Poslední den před pololetním zúčtováním proběhla v naší škole tradiční soutěž mladých kadeřníků a kadeřnic, jejíž téma bylo letos více než lákavé - Extravagance přehlídkového mola. Soutěže se zúčastnili žáci 3. ročníku oboru Kadeřník, tedy 17 dívek a 2 chlapci. Role porotců se tentokrát zhostili Jaroslav Prouza, Lenka Daks, Michaela Kubíková a Renata Staňková, kteří dohlíželi na dodržování soutěžních podmínek a kvalitu provedení účesů. Kritéria jejich hodnocení zahrnovala náročnost účesu, kreativitu, slušivost, originalitu a celkový dojem v souladu se zadaným tématem, a to včetně oblečení a nalíčení modelky.

Soutěž byla uspořádána v prostorách školního kulturního sálu, což se ukázalo jako dobrá volba. Na provedení účesu měli všichni mladí kadeřníci a kadeřnice omezený čas v délce 70 minut. Soutěžní klání zahájil ředitel školy Mgr. Rudolf Volhein.

A potom již nastoupili mladí adeпти kadeřnického řemesla se svými modelkami, které zasedly do křesílek před zrcadla. Soustředěnou práci provázela hudební kulisa a atmosféra napětí s trochou stresu. Diváci mohli obdivovat šikovnost a um kadeřnických nadějí nejen při práci, ale i při promenádě hotových účesů.

Odborná komise se poté shodla na výsledném hodnocení, po kterém následovalo vyhlášení výsledků soutěže a předání cen nejúspěšnějším soutěžícím. A kdo tedy obsadil nejvyšší příčky? Na prvním místě se umístila Lenka Kaněrová, druhé místo obsadila Kateřina Sittová a třetí místo vybojovala Adéla Onderčová. Snímky ze soutěže dokazují, že nejmladší kadeřnice mohou nabídnout nejen extravaganci, ale i kvalitní provedení účesů v souladu s nejnovejšími módními trendy. Naše poděkování patří všem sponzorům, kteří do soutěže věnovali ceny pro nejlepší žáky.

–Bc. Simona Sedláčková a Mgr. Renata Lelková–

Realizovali jsme projekt Evropské unie – Výzva 56

Projekt Výzvy 56, vyhlášené v dubnu 2015, byl složen ze dvou šablon. Šablona č. 1 s názvem Čtenářské dílny jako prostředek ke zkvalitnění čtenářství a čtenářské gramotnosti byla realizována ve výuce předmětu Český jazyk a literatura ve čtyřech různých ročnících. V první fázi realizace projektu proběhl výběr dodavatele knih a pomůcek. Samotná realizace Čtenářských dílen proběhla v termínech od 30. 11. do 16. 12. 2015 ve třídách 1. G, 2. TG, 3. TG a 4. TG oborů vzdělávání s maturitní zkouškou, vyučovaných v naší škole. Na realizaci dílen se podílely dvě vyučující, Mgr. Hana Hejzlarová a Mgr. Renata Lelková. Byly vytvořeny 4 různé tematické plány na 10 Čtenářských dílen v každém ročníku a v každém ročníku došlo také k požadovanému ověření 6 Čtenářských dílen. Celkem bylo zakoupeno 407 knih v papírové podobě (tj. 124 titulů) a 12 CD s nahrávkami literárních děl nebo úryvků z nich. Výběr titulů se řídil obsahem literárního vzdělávání v jednotlivých ročnících, snahou o zatraktivnění čtenářství a výchovu k celoživotnímu čtenářství. Informace o projektu byly zveřejněny dle pravidel publikity ve škole a na webových stránkách školy.

Šablona č. 4 Zahraniční jazykově-vzdělávací pobyt pro žáky byla realizována formou šestidenního jazykově-vzdělávacího pobytu s jazykovou výukou a seznámení se s realitami ve dnech 22. až 27. 9. 2015 ve Velké Británii s poznáváním Londýna a okolí pro celkem 14 žáků školy, 9 dívek a 5 chlapců. Jazykový kurz proběhl v School Shrewsbury House, Bushmoor Crescent, Shooters Hill, Eltham, London. Na přípravě projektu se podílely vyučující předmětu Anglický jazyk Mgr. Radka Lokvencová (příprava) a Mgr. Zuzana Kovářová (realizace pobytu, doprovod žáků). V průběhu září došlo k přípravě pobytu, výběru žáků, informování rodičů a samotné přípravě cesty. Cesta i pobyt proběhly bezproblémově a splnily svůj účel. O realizaci projektu byly zveřejněny informace ve škole, na webových stránkách školy a v regionálním tisku. Dále si účastníci pobytu připravili pro své spolužáky a pracovníky školy prezentaci, která proběhla na shromáždění žáků ve společenském sále školy dne 17. 12. 2015.

—Mgr. Renata Lelková—

Studentský ples očima jeho aktérů

Co by nám řekla o letošním Studentském plesu naší školy, který se konal 18. prosince v krásných prostorách Městského divadla Dr. Josefa Čížka v Náchodě, letošní maturantka ze 4. ročníku oboru Propagační design Kateřina Šitínová? „Ples jako každý jiný. Ale výjimečný pro studenty, kteří tráví ve škole poslední rok a mají už jen pár měsíců do maturitní zkoušky. Účastnila jsem se spousty maturitních plesů. Avšak žádný nebyl takový, jako právě ten náš. Z pohledu maturanta to není jen to, že zkoukne a zhodnotí předtančení všech tříd, že zatleská maturantům, popřeje jim štěstí a pohází je korunami. Jsou to zdoluhavé, náročné, propracované a i nepropracované přípravy. Alespoň dva měsíce práce a lámání si hlavy, občas i ztrácení nervů v nervózním kolektivu. Vybírání šatů, obleků, to všechno jen kvůli jednomu večeru. Stojí to vůbec za to? A potom nechat odbít čekanou sedmou hodinu večerní, nadechnout se, naposledy se zkontrolovat v zrcadle, vydechnout, přiznat si, že jsem maturant, vykouzlit úsměv na tváři a všechny starosti a obavy hodit za hlavu, protože teď už to prostě dopadne tak, jak to dopadnout má, a užijeme si to. Zvládnout předtančení, které má za sebou snad několik desítek hodin práce, a slyšet po něm ohromný potlesk a výkřiky z balkonů, vidět šťastné spolužáky jásat, stát přede všemi, učiteli, spolužáky, studenty, rodiči, kamarády, příbuznými a dalšími, projít si sprchou korun pro štěstí, to je pocit, který se mi zaryl hluboko do srdce a do nejkrásnějších vzpomínek. Ten večer, jak jsem si ho užila já, bych přála opravdu každému. Maturantovi i nematurantovi, protože protančit boty a vykřičet hlasivky na svém plesu je úplně jiný, nezapomenutelný, zážitek!“ říká s úsměvem Káťa.

Maturantka Karolína Kopecká ze 4. ročníku oborů Reprodukční grafik pro média a Tiskař na polygrafických strojích na Studentský ples vzpomíná takto: „Již od začátku měl náš ples nabitý program, který obsahoval i předtančení taneční skupiny TAKT. Poté přišli na řadu studenti a jejich vystoupení, které sklídilo bouřlivé ovace. Dále pokračovalo již tradiční šerpování tříd, po kterém se mohlo začít pořádně slavit. Nesměl chybět ani přípitek a zašlapávání šerp, které by nám mělo přinést štěstí při maturitním maratonu. Bohužel, někteří z nás to pod návalem oslavování nestihli. Snad to nebude mít vliv na úspěšné absolvování zkoušky z dospělosti. Myslím, že za všechny zúčastněné mohu říci, že jsme si ples maximálně užili a budeme na něj dlouho vzpomínat,“ dodává Karolína.

A jak prožívala svůj závěrečný ples třída 3. ročníku oborů Tiskař a Aranžér? Za všechny se zeptejme Tomáše Kubička. „Pro někoho to byl již několikátý ples, pro jiné to byla nová zkušenost. Ale i tak každého z nás doprovázely myšlenky typu: Co když si šlápnu na šaty, co když upadnu? Ale ukázalo se, že byly celkem zbytečné. Návčik plesu probíhal podle našich představ. Každý byl na svém místě a dělal to, co bylo nacvičené. Kluci ze sebe udělali elegány a z holek se staly princezny. Čím víc se blížil večer, tím víc stoupala nervozita. Ale jak jsem již řekl, bylo to naprosto úžasné. Dalo by se říci, že jsem se cítil jako v pohádce,“ konstatuje šťastně Tomáš.

Jako poslední se připojila k hodnocení plesu Petra Čížková ze 3. ročníku oboru Kadeřník. „Jeden z nejtěžších úkolů večera byl dostat do zákulisí půlnoční překvapení, aniž by náš třídní učitel viděl, o co jde. Naštěstí se to zdárně povedlo. A pak přišlo na řadu šerpování a skládání slibu, že své řemeslo, tedy „kadeřníčinu“, budeme dělat nejlépe, jak umíme. Pro některé z nás tato chvíle byla natolik dojemná, že neudrželi slzy. Ale pro všechny to byl jistojistě zážitek na celý život.“

A nám nezbyvá než všem popřát stejné úspěšné zvládnutí maturitních a závěrečných zkoušek!

—Mgr. Renata Lelková—

Významné úspěchy našich studentů v odborných soutěžích

Na konci ledna proběhlo v Galerii výtvarného umění v Náchodě slavnostní vyhlášení výsledků soutěže NAŠE GALERIE. Letošní 10. ročník byl věnován tématu světla. Naše škola byla zastoupena hned v několika soutěžních kategoriích - kresbě, grafice, fotografii a malbě. Tento ročník byl pro pořičské studenty opět velmi úspěšný. V kategorii grafika obsadili všechny první příčky žáci 3. ročníku oboru Propagační design, kolektiv autorů z téže třídy získal i zvláštní cenu poroty za rozsáhlý cyklus monochromních prací inspirovaných městy z našeho okolí. Vítězná Zuzana Kociánová vytvořila linoryt s názvem Kompozice barevný svět. Úspěšná autorka osvětluje vznik svého díla: „Protože mám ráda techniku, použila jsem motivy šroubů, ozubených kol a řemenů, ze kterých jsem vytvořila hlavu, jejíž půlka plná starostí se rozpadá, ale ta druhá značí úsměv a spokojenost.“ Stříbrnou příčku vybojovala Eliška Bednářová se svou zajímavou prací. „Moje grafika obsahuje žárovku, ve které kvetou máky. Na pozadí jsem zvolila černé a bílé pruhy. Ta žárovka představuje pokrok, nápady, umožňuje vidět i ve tmě a květiny zase propojují technologie s přírodou.“ Kvalitu a kreativitu výtvarných prací dosvědčuje i značný zájem veřejnosti o tvorbu mladých tvůrců.

V posledních únorových dnech byla v broumovském infocentru vyhodnocena celostátní soutěž ve tvorbě preventivního protidrogového plakátu v rámci projektu Národní protidrogové centrály s názvem Správným směrem, ve které obsadil reprezentační tým mladých grafiků z naší školy všechna čelní místa! Mladá generace měla možnost touto cestou vyjádřit svůj životní postoj k problematice nelegálních drog. Vítězný plakát vytvořila žákyně 3. ročníku oboru Reprodukční grafik Jana Havlíčková. „Na vyhlášení jsme přijeli plni očekávání. Náš tým se umístil na předních příčkách a za odměnu jsme získali hodnotné ceny, které nám udělaly radost,“ konstatuje skromně šťastná vítězka soutěže. Radan Marel ze stejného ročníku se vyjádřil ke své soutěžní práci: „Na mém plakátu jsou dvě půlky srdce, zdravé a nemocné. Ke každé půlce jsem napsal alespoň tři skutečnosti spojené se zdravím. Poté už jsem si jen hrál s barvami.“ Porota jeho plakát vyhodnotila jako druhý nejlepší. Jeho spolužačka Michaela Chalupníková měla zase jiný nápad. „Ke kresbě jsem použila grafický tablet a snažila jsem se vystihnout pocity člověka, který si drogu vezme. Nejdříve je v ráji, ale poté spadne do pekla. Moc mě překvapilo, že můj plakát získal 3. místo.“ Ceny za nejzdařilejší plakáty předali pořičským studentům vrchní rada plk. Mgr. Jakub Frydrych, ředitel NPC SKPV PČR, brigádní generál Mgr. Martin Červíček, ředitel královéhradecké policie, společně se starostou města Broumova.

Do třetice se k úspěšným spolužákům připojila i studentka 1. ročníku oboru Propagační design Adéla Ševčíková, která zvítězila ve školním kole Olympiády v českém jazyce, v okresním kole v tvrdé konkurenci studentů gymnázií obsadila velmi cenné 2. místo a bude naši školu reprezentovat v krajském kole této olympiády. Všichni reprezentanti školy si zaslouží za své výborné výkony velký dík!

–Mgr. Renata Lelková–

Navštivte náš ŠKOBCHŮDEK!

Aranžéři 1. ročníku mají v odborném výcviku jako náplň práci s jednotlivými základními materiály – papír, kov, drát, dřevo, přírodniny atd. Takže v prvním ročníku tvoří, tvoří, tvoří. Proto nás napadlo jejich výrobky zviditelnit a zveřejnit. Vznikl nápad využít prázdné prostory bývalé vrátnice. Vše jsme tvořili tzv. na kolenou. Sehnali jsme starší vybavení, které žáci sjednotili bílou patinou, a už se začal klubat „ŠKOBCHŮDEK“ = školní obchůdek.

Prodejní doba je zatím jen 2 dny v týdnu, a to středa a čtvrtek, více není zatím v našich silách. Ale i tak už máme první výsledky. Obchůdek se nám podařilo vyplnit zbožím, které žáci sami vyráběli. Některé výrobky nejsou zcela dokonalé, ale vše je „HAND MADE“ – což je trend dnešní doby. Ať to jsou stromečky z drátu, pohankové polštářky či dřevěná srdce atd. Při Dnech otevřených dveří je obchůdek vždy otevřený, taktéž při schůzce rodičů jsme byli příjemně překvapeni návštěvností rodičů, jejichž zruční potomci výrobky vytvářeli.

Zveme všechny rodiče, žáky a pracovníky naší školy, aby se ve středu či čtvrtek dopoledne zastavili v našem obchůdku, třeba je něco zaujme a odnesou si dáreček.

–Ing. Eva Vávrová, Mgr. Ivana Čížková–

Učte se s námi cizí jazyky!

Už od září loňského roku mají možnost zájemci o výuku dalších cizích jazyků navštěvovat dva kroužky – němčinu a ruštinu. Výuka německého jazyka probíhá pod vedením Ing. Ilony Černické každý čtvrtek od 14 hodin. Výuka ruštiny byla přizpůsobena časovým možnostem účastníků, takže se koná pod vedením Mgr. Renaty Lelkové každý lichý čtvrtek také od 14 hodin jako dvouhodinovka.

Začátky jsou vždy nelehké, ale investovat svůj volný čas a něco se naučit je nesporně velkým přínosem pro každého. Ačkoli docházka žáků dosti kolísá, můžeme již v této chvíli konstatovat, že ti pilnější již základy těchto jazyků ovládají. Proto zveme i další zájemce, aby se k nám připojili.

–Ing. Ilona Černická a Mgr. Renata Lelková–

Velikonoce našich aranžérů a aranžérek

Jako každý rok i letos pro naše aranžéry a aranžérky začaly přípravy na Velikonoce ve velkém předstihu. Bylo třeba vše zvládnout tak, aby stihli zrealizovat všechny externí výstavy, na které byli pozváni. Hned na začátku března se po tři dny prezentovali v Městské knihovně v Náchodě. Dále předvedli své umění také v Obecním domě Suchý Důl.

Poté následoval veletrh BEAUTY v Praze Letňanech, kde proběhla v rámci doprovodného programu soutěž ve špendlení na živý model s tématem Nevěsta budoucnosti. Z naší školy se zúčastnily dvě dívky z 1. ročníku – Denisa Trejtnarová a Karolína Šedivková, které se nenechaly v konkurenci 19 škol z celé republiky zahanbit.

Hned potom se konala velikonoční výstava v Obecním domě ve Velkém Poříčí. Vystavené výrobky měly u návštěvníků velký úspěch a doslova mizely pod rukama. Celý velikonoční aranžérský maraton byl zakončen výstavou a trhy v hronovském Čapkově sále. I zde prodávaly naše aranžérky své výrobky, které se velmi líbily. V mnoha domácnostech ozdobily interiéry, okna i dveře a navodily správnou velikonoční atmosféru.

– Ivana Krტიčková –

STŘÍPKY Z LITERÁRNÍ TVORBY NAŠICH ŽÁKŮ

Sen o lidské nesmrtelnosti

Nesmrtelnost? Cha, kdyby existovala, hned bych si ji koupila. Ale byla bych šťastná? Nežničilo by mě to? Po nesmrtelnosti touží mnoho lidí. Ono žít navěky není zase tak špatné. Nemusela bych spěchat, abych vše, co chci, vyzkoušela. Měla bych všechnen čas na světě. Ale bylo by to pro mě opravdu to pravé?

Člověk se narodí do určité doby a je v ní vychováván. Kdybych byla nesmrtelná, prošla bych mnoha dobami. Musela bych se přizpůsobit, ale už teď mi chybí spousta věcí z mládí, které už zanikly kvůli pokroku. Taky ne všichni chtěli být nesmrtelní. O rodinu a přátele bych pomalu přicházela. Stárlí by mi před očima a mně by jen zůstala bolest v hrudníku. Mé emoce i myšlenky by se změnily a nemyslím, že k lepšímu. Stala bych se chodící mrtvolou bez duše.

Ale co kdyby to bylo naopak? Žila bych plnohodnotný život. Podívala se do všech koutů světa. Poznala různé kultury a její zvyky. Projela se na slonovi, podívala se do džungle (ovšemže s instruktorem) a mnoho dalších věcí. Jenže, necítila bych se sama? Ono najít člověka, s kterým bychom byli zadobře a dokázali se snést na tak dlouho, není snadné. A samota by mě mohla užirat a hledat mou duši tak dlouho, až by mě to zlomilo.

Nakonec myslím, že je lepší žít obyčejný život. Nesmrtelnost mě stále fascinuje, ale musela bych pro ni hodně obětovat. Nakonec bych za ni mohla zaplatit víc, než by člověk snesl. Stál by mi takový život za to?

—Klára Chaloupková, 4. PD—

Šťěstí

Cesta je cíl. Cesta, po které lze jít za štěstím... Jak asi vypadá? Je těžká? Z kopce, nebo do kopce? Dle mého názoru a přestav je vlastně jednoduchá, ačkoliv je občas těžké pocitu štěstí dosáhnout. Zamyslela jsem se, co to vlastně štěstí je. Internet určitě povědla spoustu zajímavých úvah na téma: Co je to štěstí.

Podle mě ho ale nelze definovat, protože každý z nás je šťastný jindy a z jiného důvodu. Někdo protože dostal za jedna z dějepisů. Já jsem třeba nešťastná ve chvíli, když ležím v posteli, smutná písnička mi přinese na řasu první velkou slzu, která se následně kulatí po mé tváři a padá na polštář. Vzápětí se ale rozsvítí můj mobil a přijde SMS od člověka, kterého miluji, s jednoduchou zprávou: „Miluji tě“ nebo „Chybiš mi“.

Byl zrovna listopad, venku pochmurné počasí, bouřky a vítr pohrávající si s listím spadlým na zem. Seděla jsem v obýváku na pohovce, byla jsem sama. A čekala na výsledky vyšetření, se kterými se moje mamka vrátila domů od svého doktora. Klíč zachrastil v zámku vchodových dveří a dveře se otevřely. Zula si boty a přišla za mnou do obýváku. Objala mě a řekla, že je vše v pořádku. A tehdy jsem byla opravdu šťastná, protože byla šťastná ona. A to je nejdůležitější...

—Marie Hejnicová, 2. K—

Moji nejlepší přátelé

Já osobně věřím v pravé přátelství. Není důležité, kolik jich mám, ale že jsou opravdovými přáteli, kteří se ke mně neotočí zády, když něco potřebuji. Jsou to lidé, kteří mi otevrou náručí. U kterých se můžu vyplakat na rameni, když je mi smutno. Lidé, kteří se mnou rádi tráví čas a jsou stejně veselí jako já.

Takových kamarádů moc nemám. Mám úplně nejlepší kamarádku, se kterou se znám přes deset let a doufám, že nám to vydrží. Zažily jsme toho spoustu. Máme plno vzpomínek. Od prvních pádů ze stromů, přes skoky do řeky, až po první lásky a první rozchody. I když se cítíme osaměle nebo smutně, vždy se navzájem dokážeme rozveselit. Je pravda, že byly i dny, kdy jsme se hádaly, ale nikdy jsme se neopustily a držíme při sobě jako sestry, jako jedna krev. Pomohla mi i v těch nejhorších chvílích a já se pro ni vždy snažila dělat to samé.

Takoví kamarádi nejsou na každém rohu. Často si jen hrají na kamarády, ale ve skutečnosti nás chtějí jen využít ke svému prospěchu. Když už jim nejste dost dobří, tak vás nahradí někým lepším, a je jim jedno, že vám ubližují. Klidně vás začnou pomlouvat a házet vám klacky pod nohy. Takovým lidem se snažím vyhýbat velkým obloukem. Bohužel, někteří mají velmi přesvědčivou masku, a tak je těžké je odhalit. Je to trochu smutné, ale jsem ráda, že tu jsou lidé, kteří se nepotřebují přetvařovat a mají mě rádi. Já lidem dost věřím a vidím svět optimisticky. Jsem taková, jaká jsem, a nehodlám se měnit.

Přeji všem ostatním, aby našli svou spřízněnou duši. Aby měli s kým sdílet svoje zážitky a s kým se smát. Aby měli někoho, s kým se tímhle světem bude kráčet lehce jako po obláčku. Aby měli co nejméně problémů a byli co nejvíce šťastní. Aby se jim krásně žilo a aby dobrou náladu šířili i kolem sebe.

—Lenka Petráčková, 2. PD—

Sdílení, nebo život?

Facebook v současné době ovládá celý svět. Především mladou generaci. Každý má založený účet, většinou proto, že si myslí, že ho „potřebuje“. Sdílí tam své fotky, svá videa, své sny, svůj život. Proč?

Chtějí být viděni. Jejich štěstí a sebevědomí určuje počet „lajků“. Kdo nemá Facebook, jako by neexistoval. Připadá mi, že člověk už nežije pro sebe, ale pro někoho, koho v podstatě ani nezná. Tisíce lidí mohou denně vidět váš profil. Ale kolik z nich by přišlo na váš pohřeb? Nebýt upozornění na Facebooku, většina z nich by ani nevěděla, kdy máte narozeniny.

Je mi to líto, když vidím malé děti na lavičkách v parcích, a každé z nich se vpíjí pohledem do svého mobilu. Už nekomunikují, a když si chtějí něco říct, raději si pošlou zprávu, třebaže kamarád sedí přímo vedle nich. Z hřišť není skoro slyšet dětský smích a vískot. Facebook je povolen až od třinácti let, takže do té doby by se měly naučit mluvit a smát se spolu. Takhle dospějí až nepřirozeně rychle a velmi často i „nekválně“.

Veźmte si například vulgární slova. Vždy, když potkám děti ze základní školy, třeba z třetích tříd, a ony mluví hůř než já, dokonce i než dlaždič, říkám si: Tohle má být budoucí generace? Naše budoucnost? Zčásti za to mohou i jejich rodiče. Radši, než aby si s potomkem povídali, hráli nebo rozvíjeli jeho schopnosti a dovednosti, mu strčí do ruky tablet a „zabav se“. A ony se zabaví. Fotí, sdílejí, prozrazují o sobě ty nejosobnější věci. Už nežijí pro sebe. A to ani nemluví o teenagerech.

Toto jsou důvody, proč jsem ráda za to, že jsem jako malá neměla Facebook. Měla jsem rozbitá kolena, ale šťastné dětství.

—Karolína Schmidtová, 4. PD—

Tam se mi opravdu líbilo

Chtěla bych se s vámi podělit o zážitky z úžasného místa, které jsem navštívila. Když jsem chodila na základní školu, tak jsme se školou jezdili do Španělska a do Chorvatska. Moje nejoblíbenější místo bylo Španělsko. Nikdy předtím jsem tam nebyla, takže jsem nevěděla, co si mám představit. Pár týdnů před odjezdem jsem přemýšlela, co si s sebou vzít, aby mi nic nechybělo. Den před odjezdem jsem vůbec nemohla spát, stále jsem si představovala ty mořské vlny a krásné slunečné počasí.

V den odjezdu jsem si rychle zabalila poslední věci, které budu ten týden potřebovat. Rychle jsem nasedla do auta a rodiče mě odvezli před školu, kde čekal náš autobus. Rozloučili jsme se s rodiči a vyjeli. Cesta byla dlouhá, ale nebylo to tak hrozné, protože jsme cestou hráli hry a sledovali spoustu filmů. Druhý den ráno jsme dojeli do Španělska. Jakmile jsem vystoupila z autobusu, zažila jsem něco nádherného. Ten pocit, že se nacházíte na úplně novém místě, ucítíte vůni moře, uvidíte zdejší lidi. Bylo to nádherné, až moc. Celý ten týden byl naprosto dokonalý. Jen mi chyběla rodina. Bylo by skvělé, kdybych na tak krásném místě mohla být s nimi. Každý den jsme chodili k moři, které se mi opravdu líbilo. Když jsem poprvé zabořila své nohy do písku a cítila, jak se mi prospívá mezi prsty. Bylo to sice nepříjemné, ale na druhou stránku to byl naprosto úžasný pocit. Když jsem poprvé šla do moře, kde jsem plavala mezi rybami, zažívala jsem krásné chvíle. Nejvíce úžasné to bylo v tom, že jsem v moři nikdy předtím neplavala. Doufám, že se mnou budou všichni souhlasit, že plavat v moři je bezkonkurenčně o mnoho lepší, než se cákat na zahradě za domem v nějakém bazénu, kde se ani nepotopíte.

Na plavání v moři nikdy nezapomenu, ten nádherný pocit se mi doslova vryl do paměti. Pokaždé, když se s někým bavím o dovolené nebo o moři, vždy si vzpomenu na mou zamilovanou pláž ve Španělsku. Hrozné bych si přála se na to místo ještě jednou podívat, ještě jednou si lehnout na tu krásnou a čistou pláž a zapomenout na všechny starosti, ještě jednou si jít zaplavat do toho moře a relaxovat. Bylo mi tam tak krásně, že se mi domů vracelo opravdu těžko, sice jsem se těšila za rodinou, ale moc dobře jsem věděla, že se na to místo už asi nevrátím.

– Tereza Špetlová, 3. TG–

Jdi za štěstím

Štěstí je opravdu důležité a tomhle světě. Říká se, s úsměvem jde všechno lépe, ale opravdu to tak je? Opravdu je tato věta pravdivá? Možná že na tom něco pravdivého a reálného i bude, ale jak to udělat, aby každý den byl jako z marcipánu?

Denně se člověk setkává s různými překážkami, které pro něj připravil život. Ale tak to je a bohužel s tím musíme žít. Každý den člověk řeší mnoho problémů, menších či větších, ale jsou to problémy, nad kterými se musí člověk pozastavit. Když se mu to vše podaří, nastává ta chvíle konečně si pořádně oddechnout a trochu se na svět pousmát. Ale nic netrvá věčně a vše nastává znovu a opakuje se. Vždy každý problém má své kladné i záporné stránky. A někdy je to tak i lepší.

Samozřejmě, když je člověk šťastný, vypadá mnohem lépe než někdo zamračený a trápící se. Je přece krásné, jakmile někdo vykouzlí úsměv. Každý den nás potká mnoho veselých tváří, a my si toho ani nevšimneme, a hlavně si toho vůbec nevážíme. Za každý úsměv, který nám někdo daruje, bychom měli poděkovat. Protože bez kousku štěstí a veselé nálady by nebyl život životem. Život se také neobejde bez nějakého toho zklamání a smutku. Každý si tím projde a za nějaký čas si na to ani nevzpomeneme. Protože život jde dál. Nikdo si toho štěstí neváží. Představte si, že jdete po ulici a potkáváte jen zamračené a zamýšlené obličejy. Co bychom pak dali za jeden obyčejný úsměv?

Ted' v tomto dnešním uspěchaném životě se nikdo nepozastaví a nevšimne si, co vše hezkého potkal nebo prožil. Všichni pořád někam chvátají, nemají čas na své blízké a myslí jen na sebe. Pak jsou na své problémy sami a neví, co mají dělat. Proto z toho vznikají různé deprese a špatné nálady. Ale kdo se na to má pořád koukat!? Bez problémů bychom si přece štěstí ani trochu nevážíli!

– Hana Šváblová, 3. K–

Už se nebudu bát

Dříve jsem si myslela, že je špatné říci svůj vlastní názor, ale postupem času jsem přišla na to, že to vůbec není tak. Člověk se často bojí něco říci nebo vykonat, aby neselhal. Jak se říká, kdo nic nezkusí, nic nemá. Čas mi ukázal, že myšlenka je nejvíc na celém světě, že názor je část nás a naší osobnosti. Proto se nebojím říci svůj vlastní názor, je to nejdůležitější věc, protože jen na nás záleží, jaký k sobě samému budeme mít postoj, jak se vnímáme a jak vnímáme okolí. Každý člověk umí něco, každý z nás

má chyby, nikdo není v životě stoprocentní, a proto je důležité se nebát, že ve společnosti nemá místo. I s těmi chybami může člověk dokázat velké věci, splnit si své sny a jít si za svým cílem. Jen sám v sobě člověk musí najít sílu a odvahu věřit a nikdy se nebát to zkusit. Je důležité se přestat bát a začít věřit sám v sebe.

Neexistuje skutečně nic cenného, čeho může být dosaženo bez práce. Ve velkých věcech stačí vědomí, že jsme alespoň chtěli nebo se snažili o něco, co si sami přeje-me. Proto vím, že strach je největší nepřítel, nepřítel všeho, ať se jedná o úspěchy, nebo o výzvy. Strach je okamžitá reakce. Každý z nás má v sobě kousek strachu, každý ho překonává po svém. Průběhem života to pochopíme a nezáleží na tom, za jak dlouho, za jakou cenu a úsilí.

Proto už vím, že strach je jen překážka pro úspěchy, a musíme se s ním vypořádat.

– Kristýna Mitisková, 2. AT–

Už se nebudu bát

Jednou mě a mého bratra Marka poslal tatínek k svému bratrovi Pavlovi, který bydlí ve Skotsku. Tatínek nás tedy doprovodil na pražské letiště. Poprvé jsme letěli někam sami. Hned jak jsme přistáli, čekal nás na letišti strýček Pavel v krátké skotské sukni a dovezl nás ke svému domu. Dům byl velmi starý a vypadal, jako by visel na útesu, který vévodil nad zátokou ostrova Skye, odkud byl nádherný výhled.

Opoledne jsme poprosili strýce, zda bychom si mohli dům prohlédnout. „Ale pozor,“ varoval nás strýc. „Pozor, protože na mém zámku straší!“ My se jen smáli. Mysleli jsme si, že nás chce trochu postrašit. „No dobře, půjdeme na půdu?“ zeptala jsem se Marka. „Jistě!“ nadšeně souhlasil. Na první pohled to na půdě vypadalo jak v Ali Babově loupežnické jeskyni. Já a Marek jsme s sebou našťásti měli pořádnou baterku. Objevíli jsme tam celé hromady nejrůznějších věcí. Mezi nimi bylo i zpo-la rozpadlé rytířské brnění, starožitné sochy, kufrý i nejrůznější zvláštní a zajímavé předměty. Obrovská místnost působila tísnivým dojmem.

Najednou jsme zaslechli zvláštní zvuk. Odkudsi cosi zašramotilo. Ozval se mohutný, jakoby kovový úder. Vylekanému Markovi vypadla baterka z ruky. Já se k němu přitiskla. „Marku, co to bylo?“ zašeptala jsem. „Já nevím,“ odpověděl třesoucím se hlasem. Ozval se silný šelestivý zvuk, něco se nás z přítmi zlehka dotklo a vzápětí vylétlo otevřeným vikýřem. „Ach, sova, vždyť je to jen obyčejná sova!“ vykřikla jsem. „A já jsem se tak lekl,“ oddechl si Marek. Oba jsme toužili po dobrodružství, a to nám pořádně roztrásl kolena. Ještě pobledli jsme sešli dolů, do salonu.

„Výprava se vydařila?“ ptal se nás strýc Pavel vesele. „Měli jste příležitost pozdravit sovu Rozárku? Patří k naší rodině už několik let.“ Konečně jsem se uklidnila. „Ale ano, strýčku Pavle, viděli jsme ji.“ Strýc na mě spiklenecky zamrkal. „Dobře, děti moje, na oslavu vašeho příjezdu vám zahrají něco na dudy. Ale nejprve si musím obléct náš skotský kroj! Bez něj by to nebylo ono!“

– Zuzana Ferancová, 2. K–

– nakreslila Lucie Kábrtová, 2. PD–

Už se nikdy nebudu bát

Ne nadramo se říká, že kdo se bojí, nesmí do lesa. Já se bála a do lesa šla...
 Jednou jsem si představila, jak stojím v houští na kraji lesa. Najednou otázka:
 Možné, nemožné?
 Možné i nemožné?
 Možné a nemožné?
 Možné nebo nemožné?

Tak je to možné zároveň nemožné? Kdo nám dal hranice?

V tu chvíli jsem se začala bát. Začal strach o samé přežití, protože cesta, na kterou jsem se chystala, byla velmi úzká, klikatá a složitá. Postavila jsem se tomu, ale strach převládal. Vyrasila jsem dál do větví zapletených do dlouhé trávy. Bažiny, mě zpomalovaly a moje kroky byly víc a víc těžké, jak se na ně lepilo bahno. Chtělo mě to sežrat, vtáhnout a nepustit. Co bych teď asi měla dělat? Rozhodla jsem se porazit strach a začala jsem věřit v sebe a v to, že dokážu přejít bažinu. I když se to celé zdálo nemožné, tak jsem ji přešla, protože jsem začala věřit. Šla jsem dál po velmi úzké cestě propletené kořeny stromů. Zamotala jsem se do pavučiny. Bílé vlasce byly všude kolem mě. Začala jsem jančit a zmatkovat. Slyšela jsem hluk, jako kdyby mě něco sledovalo. Skřípání větví za zády. Přišel čas uplatnit to, co jsem se naučila za dlouhou cestu. Už jsem to nevydržela, otočila jsem se a stálo tam něco obrovského. Možná zvíře, možná nějaký lidský mutant.

Mráz po zádech mi přejel, až jsem celá ztuhla. Nemohla jsem se ani hnout. Dlouho jsme na sebe jen zírali. Myšlenka byla na místě včas: Kdy, když ne teď? Kdo, když ne já? Co jiného zbývá, nežli začít? Hned jsem našla jeho oči a viděla jsem strach. Využila jsem toho a změnila svůj pohled. Gigant se vylekal a utekl. Už se nikdy nebudu bát, protože vím, že všechno, co budu chtít zvládnout, zvládnou. Také vím, že když neutechu, zvítězím. Nebojím se žít.

– Barbora Bouchalová, 3. TG –

Šestisměrka

NEJLEPŠÍ PŘÁTELÉ

P	Ř	E	K	V	A	P	E	N	Í
Ř	S	K	Í	P	R	A	V	D	A
Á	M	A	D	M	Í	R	Ž	A	L
T	Í	Ž	P	M	V	Ť	E	R	Í
E	CH	D	O	B	R	Á	N	E	S
L	Á	S	K	A	A	K	Y	V	Z
S	P	O	L	E	H	N	U	T	Í
T	A	K	A	L	P	V	Ů	L	E
V	T	R	D	Ů	V	Ě	R	A	Á
Í	T	S	Ě	T	Š	K	D	K	I

DAR
DÍK
DOBRÁ
DŮVĚRA
CHÁPÁT
LÁSKA
MÍR

PARTÁK
PLAKAT
POKLAD
PRAVDA
PŘÁTELSTVÍ
PŘEKVAPENÍ
SEN

SÍLA
SMÍCH
SPOLEHNUTÍ
ŠTĚSTÍ
TLAK
VĚK
VÍRA

VŮLE
ZVYK
ŽAL
ŽENY
ŽÍT

TAJENKA:

– Patricie Volná, 3. TG –

International Six Days of Enduro

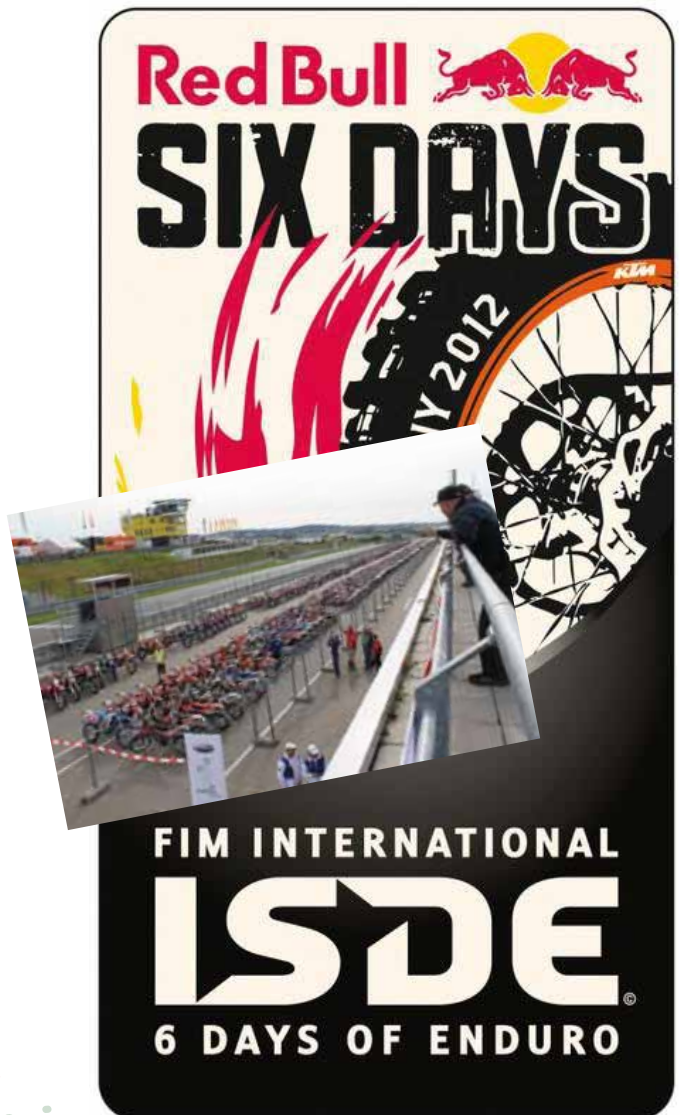
ISDE. Tento název asi lidem, kteří nejsou fanoušky motorsportu, nic neřekne. Je to každoroční mezinárodní šestidenní motocyklová enduro soutěž. V roce 2012 závody pořádalo Německo, a jelikož je v Polici nad Metují spousta fanoušků tohoto sportu, rozhodli jsme se, že se na tento ročník v roli diváků vypravíme.

Jezdí se vždy 6 dní, ale závody oficiálně začínají v sobotu slavnostním zahájením, které probíhá podobně jako na olympijských hrách, každá země má svého vlajkonoše, kterého následují závodníci. Zahájení se konalo na velmi známém závodním okruhu Sachsenring, kde se také jezdí mistrovství světa silničních motocyklů. V neděli mají jezdci volno a v pondělí se jede první trať, která je na programu také v úterý, ve středu se jede trať z prvních dvou dnů, jen v protisměru. Ve čtvrtek se jezdí trať úplně jiná, která se opakuje i v pátek. V sobotu se závody tradičně zakončují závěrečným motokrosem. Poté následuje už jen vyhlášení výsledků.

Velice mě zaujala různorodost jednotlivých úseků na tratích. Jízdu lesem v bahnitěm terénu vzápětí vystřídalá polní cesta vedoucí na silnici, která přes brod nasměrovala jezdce zpět do lesa. Zní to možná jen jako bezduché ježdění sem a tam, ale byla tu zpestření jednotlivých úseků v podobě skokánek a v pozdějších částech závodu bahno i vyjeté koleje či rozbité výjezdy v lesích. A právě úseky v lesích se mi líbily nejvíce. Ostatně jsou oblíbené u většiny diváků. Jeden z důvodů jsou právě ony výjezdy do kopců, které se po několikahodinovém ježdění mění v hotová oraniště. Sledovat trápení jezdců, snažících se co nejrychleji dostat na vrchol kopce, je pak vskutku zajímavé. Na druhou stranu i na polích se mohou odehrát zajímavé momenty, které obohacují právě skokánky. Vždyť sledovat, jak jezdci jeden po druhém létají do vzduchu, především pak ti zkušenější, kteří se výšek opravdu nebojí, je ve výsledku paráda.

Vím, že takto popisovat závody je úplně jiné, než je vidět na vlastní oči. Může se to zdát i poněkud nezáživné, ale koneckonců každý máme jiné koníčky. Mohl jsem psát o prázdninách nebo o dovolené, ale opravdu si myslím, že tady se mi líbilo nejvíce.

– Radan Marel, 3. TG –

AKTUÁLNÍ INFORMACE PO UZÁVĚRCE Mezinárodní soutěž mladých grafiků

Opět po roce se naše škola přihlásila do soutěže dovedností mladých grafiků, kterou již potřetí pod záštitou MŠMT organizovala Polygrafická škola Olomouc. V letošním roce se utkaly týmy z Čech, Moravy, Slovenska a Finska.

První úkol je vždy domácí. Letos se týkal propagačních materiálů pro firmu Farmak. Studentky třetího ročníku oboru Reprodukční grafik – Patricie Volná a Miša Chalupníková – zpracovaly výsekové desky, propagační plakát a dva letáky. Odborná porota složená z předních odborníků Olomouckého kraje tento úkol ohodnotila druhým místem (jen o čtyři body uteklo děvčatům vítězství).

Další soutěžní klání pokračovala již v Olomouci. Místo Patricie odjela soutěžit Jana Havlíčková. Druhým úkolem bylo zhotovení banneru pro chemickou školu. I tento úkol spnily dívky výborně. Jen tři body je dělily od prvního místa. Třetí a poslední úkol spočíval ve vytvoření webových stránek pro zámek Čechy pod Kosířem. Zde jsme na přední umístění nedosáhly. Slavnostní vyhlášení proběhlo za účasti zástupců firmy Farmak, olomoucké chemické školy, ředitelů a zástupců polygrafických škol. Celkově se Miša, Janča a Páťa umístily na krásném druhém místě. Gratulujeme :-)

Ps: Je vidět, že i škola z „vesnice“ může obstát v konkurenci „městských“ škol, které mají větší možnosti setkávání se s reklamou a kulturou (reklamní plochy, výstavy...) Veškeré práce budou po zaslání z Olomouce vystaveny na školních stránkách (www.sspt.velkeporici.cz).

– Pavla Bernardová, Iva Kocandová –

Miša a Janča s ostatními soutěžícími ▲

▼ Vítězný banner

10. Hradecký Majáles 2016

majáles

22. 4. 2016

Potvrzené kapely:

Michal Hruža, KRYŠTOF, HORKÝŽE SLÍŽE,
MANDRAGE, XINDL X, WOHNOUT, VYPSANÁ FIXA,
UDG, RYBIČKY 48, MAJK SPIRIT, PAULIE GARAND,
ATMO MUSIC, JELEN, VOXEL, SLZA,
STO ZVÍŘAT, SKYLINE

Děkujeme, že pomáháte

Život dětem tímto srdečně a s úctou děkuje
**studentům, studentkám i zaměstnancům
Střední školy propagační tvorby a polygrafie,
Náchodská 285, Velké Poříčí**

za účast v jarních Srdíčkových dnech 2016 a finanční částku **10 618,- Kč**
získanou prodejem předmětů s logem Život dětem.

Částka bude použita na pomoc dětem se závažnými onemocněními, které jsou stabilně odkázány na domácí péči svých rodičů a to konkrétně na pořízení rehabilitačních a kompenzačních pomůcek, na úhradu zdravotnického materiálu, speciální výživy, rehabilitačních pobytů apod.

Děkujeme Vám, že nám pomáháte
proměnit dětské slzy v úsměv.

www.zivotdetem.cz